

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. B.**, bývajúcej v S., zastúpenej Mgr. O. F., advokátom so sídlom v S., proti žalovaným **1/ V. S.**, bývajúcemu v T., **2/ E. S.**, bývajúcej v T., obom zastúpeným JUDr. R. F., advokátkou so sídlom v Š., **3/ J. F.**, bývajúcemu v P., **4/ Ľ. M.**, bývajúcemu v P. a **5/ Š. M.**, bývajúcemu v P., o **určenie neoprávnenosti držby a iné**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 6 C 123/2004, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. novembra 2009 sp. zn. 10 Co 94/2009 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. novembra 2009 sp. zn. 10 Co 94/2009 v zmeňujúcom výroku o trovách prvostupňového konania žalobkyne a žalovaných 1/ a 2/ a vo výroku o trovách odvolacieho konania žalobkyne a žalovaných 1/ a 2/ **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Galanta 31.12.2004 sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaní 1/ a 2/ sú neoprávnenými držiteľmi nehnuteľností - pozemkov v kat. úz. T. (ďalej len „nehnuteľnosti“). V priebehu konania rozšírila žalobu najprv o určenie, že t. č. už nebohá M. F. a žalovaní 3/ až 5/ neboli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v postavení oprávnených držiteľov, a neskôr aj o určenie, že vlastníčkou nehnuteľností je ona, resp. alternatívne o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po M. B., rod. P., zomrelej X.. Po pripustení navrhovaných zmien žaloby súdom sa predmetom konania stali štyri uvedené určovacie návrhy.

Okresný súd Galanta rozsudkom z 1. decembra 2008 č.k. 6 C 123/2004-291 žalobu zamietol a rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania

83 928,20 Sk (2 785,91 EUR) a žalovaným 4/ a 5/ náhradu trov konania 47 808,50 Sk (1 586,95 EUR) do rúk ich právnych zástupcov do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalovanému 3/ sa náhrada trov konania nepriznáva a že žalobkyňa je povinná zaplatiť náhradu trov štátu 1 200,-- Sk (39,83 EUR) na účet súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 28. novembra 2009 sp. zn. 10 Co 94/2009 pripustil späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa určenia neoprávnenosti držby nehnuteľností žalovanými 1/ a 2/ ako aj v časti určenia nedostatku oprávnenosti držby nehnuteľností t. č. už nebohrou M. F. a žalovanými 3/ až 5/, odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa týchto požiadaviek zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva žalobkyne a o určenie predmetu dedičstva) a v časti trov konania žalobkyne a žalovaných 3/ až 5/ potvrdil. V časti trov konania žalobkyne a žalovaných 1/ a 2/ rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov prvostupňového konania v sume 1 544,03 EUR k rukám ich advokátky do troch dní. V časti trov konania štátu rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta náhradu trov konania štátu v sume 39,83 EUR do troch dní. Napokon rozhodol aj o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v sume 155,44 EUR k rukám ich advokátky do troch dní a žalovaným 3/ až 5/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalovaní 1/ a 2/. Dovoláním napadli rozsudok krajského súdu vo výrokoch, ktorými im bola priznaná náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania. Navrhli, aby dovolací súd v napadnutej časti rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil a priznal im náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v nimi vyčíslenej výške podľa špecifikácie zo dňa 1.12.2008 a 9.3.2009. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nie je dostatočne zrejmé, akými úvahami sa tento súd riadil, keď dospel k záveru, že sa vzdali práva na plnú náhradu trov prvostupňového konania, a keď im krátil aj vyčíslenú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenými osobami (účastníkmi konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v napadnutých výrokoch (majúcich inak povahu uznesenia) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pretože výroky o trovách konania, aj keď sú súčasťou rozsudku, majú povahu uznesenia (nie sú výrokmi vo veci samej), prípustnosť dovolania proti nim bolo treba posudzovať podľa ustanovení §§ 237 a 239 O.s.p. Vzhľadom na to, že podľa § 239 ods. 3 O.s.p. je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o trovách konania vylúčená, prichádzala do úvahy len prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

V zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v tomto ustanovení. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolatelia tvrdili, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Za vadu konania vymedzenú v citovanom ustanovení sa považuje aj nedostatok jasného a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu ustanovuje § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov,

ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V spojitosti s § 167 ods. 2 O.s.p. toto ustanovenie primerane platí aj pre odôvodnenie uznesenia súdu.

Podľa názoru dovolacieho súdu bolo takouto vadou čiastočne postihnuté i konanie pred odvolacím súdom v prejednávanej veci a to v dovolaní napadnutých výrokoch o priznaní náhrady trov konania žalovaným 1/ a 2/.

Z odôvodnenia dovolaní napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v časti o trovách konania žalovaných 1/ a 2/ je zrejmé, že odvolací odôvodnil priznanie náhrady trov prvostupňového konania žalovaným 1/ a 2/ vo výške 1 544,03 EUR čiastočným vzdaním sa procesného práva na náhradu týchto trov ich uplatnením v nižšej, než napadnutým rozsudkom prisúdenej sume (2 785,91 EUR), a priznanie náhrady trov odvolacieho konania vo výške 155,44 EUR odôvodnil ich včasným, riadnym a správnym vyčíslením.

Z obsahu spisu však vyplýva, že po doručení odvolania žalobkyne smerujúceho proti rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu, žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu navrhli napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdiť a zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania vo výške podľa pripojenej špecifikácie. V tejto špecifikácii zo dňa 9.3.2009 (č.l. 327) vyčíslili trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia spolu vo výške 248,02 EUR. Až následne po doručení výzvy a podania žalobkyne zo dňa 5.10.2009 o čiastočnom späťvzati žaloby žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojej zástupkyne oznámili, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasia a že si uplatňujú aj s tým súvisiacu náhradu trov konania. V pripojenej špecifikácii trov právneho zastúpenia z 19.10.2009 (č.l. 340) zvýraznili, že ide o špecifikáciu trov právneho zastúpenia v časti, v ktorej žalobkyňa vzala žalobu späť. V tejto časti vyčíslili trovy právneho zastúpenia v konaní pred prvostupňovým súdom na sumu spolu 1 544,03 EUR a v konaní pred odvolacím súdom na sumu 155,44 EUR.

Aj keď odvolací súd rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania žalovaným 1/ a 2/ v prisúdenej výške odôvodnil, s prihliadnutím na uvedené okolnosti, nemožno toto odôvodnenie považovať za úplné a teda za postačujúce. Zostalo totiž nevysvetlené, akými

úvahami sa odvolací súd riadil, keď dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ si uplatnili náhradu prvostupňových trov v nižšej sume a že sa tým čiastočne vzdali práva na ich náhradu, a že náhradu trov odvolacieho konania účtovali vo výške 155,44 EUR, teda napr. či tieto úvahy vychádzali z toho, že napriek návrhu žalovaných 1/ a 2/ potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa aj v časti prisúdenej náhrady trov konania a špecifikácii trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v podaní zo dňa 9.3.2009, považoval odvolací súd špecifikáciu trov právneho zastúpenia zo dňa 19.10.2009 za špecifikáciu týchto trov týkajúcu sa celého konania a nahrádzujúcu ich predošlé vyčíslenie.

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutých výrokoch o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Daniela Pekajová